

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

9. Christi potentia eluxit ex ejectis potentissimis spiritibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

Quòd ſi autem diuinitatis ſuæ humanitatiſq; opera manifeſtare
 voluit Chriſtus, hoc ſigno, cur dixit: *Vide, nemini dixeris: ſed* VIII.
vade, oſtende te Sacerdoſi, & offer munus, quod præcepit Moyses, in Matth. 8. 4.
teſtimonium illis? An beneficia tacenda? an non exigit animi
gratitudo, vt illa prædicemus? Omnino, non ſunt tacenda, ſed
grato animo prædicanda. Verùm opus non erat, vt ſanatus
 S. Chryſoſt.
 Chriſtus oſtendit, ſe gloriam ſuam non quærere, quam tamen hom. 26,
 Pater eius cæleſtis quærerat. Quare neque ipſe Chriſtus omni-
 no prohibuit, ne lepra liberatus vñquam aliquid de hoc acce-
 pto beneficio diceret; ſed ne quid diceret antè, quàm ſe Sacerdo-
 tibus oſtendiſſet. Cuius rei multæ erant cauſæ. Prima, vt oſten-
 deret, ſe Legem ſeruare, cùm mundatum mitteret ad Sacerdo-
 tem, ſicut Lex iubebat. Altera, ne ſanatus, ſi ſe Sacerdoti non
 ſtitiffet, ſecundùm legem, extra ciuitatem manere cogeretur,
 atque ita accepto beneficio non frueretur. Quia curati à lepra
 in ciuitatem redire non licebat, priuſquam à Sacerdote de eorũ
 eſſet curatione pronuntiatum. Tertia, quia ſi ſanitas hæc vulga-
 ta fuiſſet, antè, quàm à Sacerdotibus iudicata, tum Sacerdotes
 id audientes, calumniari poruiſſent, ac dicere, hominem non
 eſſe verè mundatum; quippe cuius mundities ipſorum iudicio nõ
 eſſet approbata, quemadmodum Lex iubebat. Quarta, quia hoc
 Leuit. 14.
 pacto inexcufabiles erant Sacerdotes, ſi in illum non crederent,
 cuius miracula ipſi probauiſſent. Atque hoc eſt, quod ſtatim ad-
 dit: *In teſtimonium illis, ſcilicet oſtende te, & offer munus, Nec*
enim negare poterant, verè fuiſſe curatum, pro cuius cognita ap-
probataque curatione munus acceperint. Vides ergo quorũ
hic, & alij à Domino ſanati leproſi fuerint? nimirum vt opera
DEI, potentiaque & gloria in illis manifeſtarentur. Nam eadem
eſt ratio de omnibus leproſis à Domino mundatis.

Magnum diuinæ potentie argumentum ſunt etiam dæmo- IX.
 nes victi, pulſi, ex hominibus eliminati. Quod intelligimus ex
 eorum, qui victi ſunt, potentia. Siquidem, ſicut DEVS, qui omnia Hebr. 1. 3.
 ad agendum agit & mouet, dicitur *Portare omnia verbo virtutis*
ſua, vt cuius humeris longè veriùs, quàm Atlantis, totius orbis
machina nitatur; ita non ſolùm Angeli, per quos DEVS res in-
 feriores

Iob. 9. 13.

Iob. 9. 5.

Isa. 27. 4.

Iob. 40. 10.

feriores procurat, & administrat, dicuntur esse, qui portant orbem, quia res, quas mouent, portare videntur: sed etiam mali dæmones, qui sunt rectores tenebrarum, tantæ sunt potentia, vt montibus comparentur, & ab Isaia saan dicatur Spiritus robustorum, quasi turbo impellens parietem: & alibi describatur in hunc modum: Ecce Behemoth, quem feci tecum, fœnum quasi bos comedet: fortitudo eius in lumbis eius, & virtus illius in umbilico ventris eius. Sringit caudam suam quasi cedrum, nerui testicularum eius perplexi sunt. Ossa eius velut fistula aris, cartilago illius quasi lamina ferrea. Ipse est principium viarum Dei, qui fecit eum, applicabit gladium eius, &c. Ecce absorbebit flumines, & non mirabitur, & habet fœnciam, quod insuat Iordanis in os eius, &c. Immo hunc indomabilem esse homini, illis verbis indicatur: An extrahere poteris Lemiantham hamo, & fune ligabis linguam eius: Numquid ponas circulum in naribus eius? aut armilla perforabis maxillam eius? Tantæ potentia est diabolus. Sed potente hoc potentior est Christus, de quo apud Isaiã legimus: Ego posui te quasi plastrum triturans, &c. triturabis montes, & comminues: & colles quasi puluerem ponas, ventilabis eos, & ventus eos tollet. Quæ nos facile, & absque labore facere posse significamus, dicimus diffilare ea posse, instar venti, stipulam trans tectum rapientis: ita superbos illos Atlantes, rectores tenebrarum, qui portant orbem, qui tamquam spiritus robustorum maria commouent, procellas in altum extollunt & excitant metuendas tempestates; totosque flumines absorbent; Christus vno verbo expulit, difflauit, & in abyssum relegauit.

N. 4. 15.

X.

Marth. 8. 16.

Isa. 53. 4.

Marc. 5. 2.

Luc. 8. 27.

S. Augustin.

lib. 2. de con-

sensu Euang.

cap. 24.

Hoc Euangelistæ testantur, quorum vnus ait: Obrulerant ei multos damonia habentes: & eiciebat spiritus. VERBO: & omnes male habentes curauit: vt adimpleretur, quod dictum est per Isaiam Prophetam, dicentem: Ipse infirmitates nostras accepit: & agrotationes nostras portauit. Peculiare autem exemplum subjungit Marthas, quod in regione Gerasenorum contigit, vbi occurrerunt ei duo habentes damonia, de monumentis exeuntes, sani nimis, ita vt nemo posset transire per viam illam. Marcus & Lucas vnus tantum meminerunt, siue quia persona erat nobilior, vt putat Augustin⁹; siue quod alter longè sauior esset, multoque magis vexaretur, quippe qui ab integra legione dæmonum obsideretur; & neq; vestimento